

UCHWAŁA Nr 254 RADY MINISTRÓW

z dnia 18 lipca 1958 r.

w sprawie zmiany zasad premiowania kierowców pojazdów samochodowych za oszczędność paliwa płynnego.

W związku ze zniesieniem podwójnych cen produktów naftowych sprzedawanych w obrocie zaopatrzeniowym i w obrocie rynkowym (uchwała nr 87 Rady Ministrów z dnia 31 marca 1958 r. w sprawie ujednoczenia cen produktów naftowych) Rada Ministrów ustala w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych następujące zasady premiowania za oszczędność paliw płynnych (benzyny i oleju napędowego) kierowców pojazdów samochodowych i ich pomocników zatrudnionych w przedsiębiorstwach, instytucjach i urzędach państwowych:

§ 1. Kierowcom pojazdów samochodowych i ich pomocnikom przysługuje miesięczna premia za oszczędność paliwa płynnego (benzyny i oleju napędowego).

§ 2. 1. Kierowcy otrzymują premię za każdy zaoszczędzony litr paliwa w stosunku do normy zużycia wyznaczonej dla danego rodzaju (marki, typu) pojazdu na określoną ilość km przebiegu.

2. Normy zużycia paliwa ustala Minister Komunikacji w drodze zarządzeń.

3. Ilość przejechanych kilometrów powinna być obliczona na podstawie sprawnie działającego licznika kilometrów. W razie braku sprawnie działającego licznika premia nie może być wypłacana.

4. Wysokość premii dla kierowcy wynosi zł 3,50 za każdy zaoszczędzony litr benzyny oraz zł 2,10 za każdy zaoszczędzony litr oleju napędowego.

5. Jeżeli w ciągu okresu obliczeniowego do wypracowania premii przyczyniło się kilku kierowców, uzyskaną premię dzieli się wśród nich proporcjonalnie do ilości przejechanych kilometrów.

6. Pomocnicy kierowców otrzymują premię w wysokości 15% premii uzyskanej przez kierowców.

§ 3. 1. Zobowiązuje się kierowników zakładów pracy do potrącania kierowcom 100% ceny paliwa za te ilości paliwa, które zostały zużyte ponad ustaloną normę. Potrąceń dokonuje się ze wszystkich premii przypadających kierowcy w danym okresie obliczeniowym.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w razie usprawiedliwionego zużycia paliwa płynnego ponad normę (np. przy holowaniu, rozwijaniu kabli, wyciąganiu innych wozów). Przepis ust. 1 nie ma również zastosowania, jeżeli kierowca zgłosił zły stan techniczny wozu, powodujący zużycie paliwa ponad normę. Zgłoszenie złego stanu technicznego wozu powodującego przepała paliwa powinien wydający polecenie wyjazdu służbowego odnotować w zleceniu wyjazdu.

§ 4. Kierowcę, który sprzedał bądź odstąpił paliwo osobom trzecim lub dopuścił się rozmyślnego zniszczenia paliwa, powinien kierownik zakładu pracy pozbawić prawa do wszystkich należnych kierowcy premii na okres do 3 miesięcy, niezależnie od sankcji karnych prawem przewidzianych.

§ 5. 1. Premie za oszczędność paliwa płynnego wypłacane na podstawie niniejszej uchwały podlegają opodatkowaniu.

waniu według zasad obowiązujących przy opodatkowaniu wynagrodzeń otrzymanych od więcej niż jednego płatnika (art. 9 ust. 7 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń — Dz. U. Nr 7, poz. 41), tj. w wysokości 5%, jeżeli kwota wypłaconej premii nie przekracza 770 zł miesięcznie; w przypadku gdy kwota wypłaconej premii przekracza 770 zł miesięcznie, stosuje się właściwą skalę podatkową ze zwyczajną 50%.

2. Zobowiązuje się Ministra Finansów do wydania odpowiedniego zarządzenia na podstawie zasad ustalonych w ust. 1.

§ 6. Zobowiązuje się:

- 1) Ministra Finansów do wydania zarządzenia wykonawczego — w odniesieniu do kierowców zatrudnionych w jednostkach budżetowych;
- 2) zainteresowanych ministrów — do podpisania z zarządami głównymi właściwych związków zawodowych protokołów dodatkowych do układów zbiorowych pracy w odniesieniu do kierowców zatrudnionych w zakładach pracy, w których obowiązują układy zbiorowe pracy.

§ 7. Zaleca się organizacjom spółdzielczym wprowadzenie określonych niniejszą uchwałą zasad premiowania kierowców pojazdów samochodowych i ich pomocników za oszczędność paliwa płynnego.

§ 8. Tracą moc następujące przepisy:

- 1) rozdziału VIII A — ust. 1—10 regulaminu płac pracowników samochodowych, stanowiącego załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 7 maja 1952 r. w sprawie regulaminu płac kierowców pojazdów mechanicznych, ich pomocników, warsztatowców i innych pracowników samochodowych, zatrudnionych w jednostkach gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr A-46, poz. 642);
- 2) § 4 ust. 1 pkt 3 i 4 uchwały nr 672 Prezydium Rządu z dnia 29 października 1956 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników samochodowych (Monitor Polski Nr 94, poz. 1049) — w zakresie unormowanym uchwałą;
- 3) § 8 uchwały nr 672 Prezydium Rządu z dnia 29 października 1956 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników samochodowych (Monitor Polski Nr 94, poz. 1049) w stosunku do kierowców pojazdów mechanicznych nie posiadających sprawnie działających liczników kilometrów.

§ 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 sierpnia 1958 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz